

de overstige 2 pCt. Der vil kun kunne opstaa Ulighed derved, at en Officer i Kjøbenhavn muligvis kunde komme til at slippe med Mindre end 2 pCt. af sin hele Indtægt, men denne Ulighed taber sin Betydning, fordi Kjøbenhavn er det dyreste Garnisonssted. — Naar der dernæst er Spørgsmaal om Beskatningsprincipet, indrømmer jeg, at der ganske vist synes at være en Anomalie i, at en vis Klasse Statskjenere beskattes efter andre Regler end de øvrige Beboere af Kommunen; men man maa jo erindre, at der just for denne Klasse af Beskattede findes ganske særlige Forhold Sted. Det er jo ikke frivillige Beboere af Kommunen, de ere ikke Næringsdrivende, ja ikke engang Eiebdsmand, som have faste Pladser, og som ere knyttede til Kommunens Tjeneste eller Statens Tjeneste i Kommunen; men det er Folk, som henhømderes dertil, og, vel at mærke, udenfor Kjøbenhavn, er det ganske klart, at man sætter Pris paa at faae disse Beboere i Kommunerne. Det betragtes som et Gode at faae Garnison; om det er det, veed jeg ikke, men det foreligger ganske klart, at Kjøbstæderne betragte det som et Gode. Men jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at den Veie, som man har antydet, at man burde være gaaet, er en Veie, som ogsaa har sine store Betæneligheder. Naar man nemlig siger, at man bør indrette Sagen saaledes, at, hvad der paalægges Officererne i Skat ud over et vist Beløb, skal erstattes af Staten, saa er jeg bange for, at dette kunde føre til meget store Misbrug, saa vilde man maasse paa enkelte Steder være meget lidet ængstelig ved at paaligne Officererne en meget høj Kommunalsskat, idet man vilde sige: Lad os kun tage Dygtigt, thi det er dog ikke Officererne, som det gaar ud over, de betale ikke ud over et vist Beløb, Resten betaler Staten. Det er en meget farlig Side ved Forslaget, at lade Statskassen dække, hvad Kommunesskatten overskrider et vist Beløb.

B. Petersen: Jeg maa dog protestere imod, at der skulde være nogen Kommune udenfor Kjøbenhavn, hvor dette Princip, som blev fremsført af min ærede Sidemand (Madvig), skulde kunne lade sig gjennemføre, hvor man, fordi Staten skulde betale Differencen, skulde kunne beskaffe de Militære paa en anden Maade, end man beskaffer Andre, efter deres Indtægt. Det tror jeg ikke, at man let vil kunne finde i nogen Kommune. (Madvig: Formue og Leilighed!) Min ærede Nabo siger, at man ligner paa Formue og Leilighed. Det er ganske vist, og deri ligger netop, at den Lighed, som her tilstræbes, ikke vil opnaas; thi, saaledes som det er opstillet i Lovforslaget, vil den naturlige Følge deraf blive, at alle de Militære blive sat i 2 pCt. Skat af deres Indtægt. Men saaledes er Forholdet ikke, thi Formue- og Leilighedsstat reguleres ikke, saaledes som her i Kjøbenhavn, som Indtægtsstat,

den reguleres i Virkeligheden efter Leilighed; der bliver taget Hensyn til, at f. Ex. den Mand, der har 6 Børn, ikke bør sættes i saa høi Skat, som den Mand, der ingen Børn har. Man kan altså ikke sige, at der derved vil opnaas Lighed; tværtimod bliver netop Uligheden i Beskattningen, naar man sammenligner de Paagældende, betydelig. — Det er ganske vist, som det blev fremhævet, at man i Kjøbstæderne sætter Pris paa at have Garnison; det er ganske vist, at der er en Stræben efter at faae den. Jeg tror nu imidlertid, at det maatte ikke er saa fordelagtigt for Kommunerne, som man i Almindelighed antager; men jeg skal sige de Herrer, hvorfor man i Kommunerne er, jeg havde nær sagt, nødsaget til at stræbe derefter. Det er, fordi der er en Del Smaaborgere, som have Indtægt af Indkvarteringen; men denne Indtægt, mine Herrer, maa betales af de andre, thi en Garnison faar en Kjøbstad ikke paa samme Maade som Kjøbenhavn, der har den uden at yde Nogetsomhelst. Nei, Kjøbstaden maa i Sandhed betale derfor. Saaledes koster Garnisonen i Odense mellem 6 og 7,000 Rd., saa Kjøbstæderne have i Virkeligheden ikke Garnisonen gratis, de maa betale derfor. — Det er bleven fremhævet, at Kommunesskatterne udenfor Kjøbenhavn ere meget højere end i Kjøbenhavn, men det ligger atter i ganske andre Forhold, end man egentlig er tilbøjelig til til enhver Tid at se. Sagen er nemlig den, at i Kjøbenhavn lignes de kommunale Skatter hovedsagelig paa Eiendommene, og hvad der mangler i, at det Jorndøne kommer ind, suppleres ved en Indkomstsskat. Derved staar Forholdet saaledes, at af Kommunalskatterne i Kjøbenhavn hviler omtrent 75 pCt. paa Eiendommene og kun 25 pCt. — jeg indstaar naturligvis ikke for, at disse Tal ere aldeles nøjagtige. — Fremkommer gjennem Indkomstsskat; men ganske anderledes er det i Kjøbstadskommunerne. Der staar Forholdet saaledes, at omtrent de 70 eller nogle og halvfjerds Procent blive lignede paa Formue og Leilighed, men kun nogle og tyve Procent eller ca. 30 paa de faste Eiendomme. Derved blive tilsyneladende Kommunesskatterne for Leierne i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn højere; men deraf følger ogsaa, at Husleien udenfor Kjøbenhavn bliver langt lavere end Husleien i Kjøbenhavn, og dersom man sammenholder Kommunesskatterne plus Husleien i Kjøbenhavn med Kommunesskatterne plus Husleien i Provindserne, vil man nok finde, at i Provindserne er det i Virkeligheden billigere at leve i denne Henseende end i Hovedstaden. Derfor skal jeg aldeles henholde mig til den Yttring, der fremsattes af den ærede 2den Landskingsmand for 9de Kredts (Strup). — Jeg skal dog endnu henlede Opmærksomheden paa en Ting, nemlig, at, dersom dette Lovforslag gaar igjennem, men i den Form, hvori det foreligger, navnlig for saa vidt angaar dets § 3,